

LA VIDA CONSAGRADA AMB MARIA, ESPERANÇA D'UN MÓN SOFRENT

En aquest moment de pregària, ens unim a totes les comunitats religioses, que compartim el projecte del Fòrum, que volem escoltar la Paraula de Déu i el clam del pobres per obrir com Maria una escletxa d'esperança en un món sofrent.

Cant: El meu cor (salm 130)

El meu cor no és ambiciós, Senyor. No són altius, els meus ulls.
Visc sense pretensions de grandeses, o de coses massa altes per a mi.
Em mantinc en una pau tranquil·la, com un nen a la falda de la mare,
tot esperant els vostres dons, tot esperant els vostres dons,
Israel espera en el Senyor ara i per tots els segles. (2)

Silenci

1. LA VIDA CONSAGRADA

La vida consagrada està cridada a obrir els ulls
per veure la gent que pateix, acostar-s'hi i amorosir les ferides

De l'evangeli segons sant Lluc 10,29-37

29 Un mestre de la Llei, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús: --I qui són els altres que haig d'estimar?

30 Jesús va contestar dient:

--Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se'n anaren deixant-lo mig mort. 31 Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. 32 Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda.

33 »Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. 34 S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. 35 L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li:

»--Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més.

36 »Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?

37 Ell respongué: --El qui el va tractar amb amor.

Llavors Jesús li digué: --Vés, i tu fes igual.

Meditació en silenci

Cant

UNINT LES MANS, GERMANS, VEUREU QUINS PRODIGIS POT FER L'AMOR;
UNINT LES MANS, GERMANS; VEUREU, EN LA PAU, ABRAÇAR-SE EL MÓN.
L'amor dona força al caigut; ningú més potent que l'amor; si el cor defalleix de neguit,
et dona esperança l'amor. Si el cor defalleix de neguit, et dona esperança l'amor

Moment per compartir

Podem compartir en comunitat, de forma tranquil·la i pausada, el sofriment que capto al meu entorn i com amorosir les ferides de tants persones i col·lectius.

2. AMB MARIA

La Jornada Mundial de la Vida Consagrada, que se celebra el 2 de febrer, enguany té com a lema: «La vida consagrada amb Maria, esperança d'un món sofredor.» Les paraules dolor i sofriment tenen molts punts en comú, però també matisos que les poden diferenciar. El dolor té una connotació més física. El sofriment, més moral i amb més prolongació en el temps. L'observació de les persones i de les societats permet detectar grans dosis de sofriment. En molts casos, evitable; però no sempre.

Els evangelis ens parlen de Maria, la mare de Jesús. Malgrat que ens n'ofereixen poques dades, ens proporcionen les suficients per captar el sofriment del seu cor i descobrir la seva actitud enfront del sofriment dels altres. Afronta el naixement del seu fill en condicions molt precàries, a la intempèrie, per manca de lloc a l'hostal. S'ha d'exiliar a Egipte perquè Herodes, el causant de la mort dels innocents, vol eliminar el seu fill. Una família que emigra a un lloc desconegut, on cal refer la vida. Més tard, durant tres dies busca el fill que s'ha perdut. Comparteix amb Josep l'angoixa. Joan Baptista, el fill de la seva cosina Isabel, es troba a la presó i és vilment executat. A causa d'uns tribunals manipulats i injustos, es converteix en la mare d'un condemnat a la crucifixió. El seu fill, aclamat pocs dies abans per multituds enfervorides, és assotat i vilipendiat pels poders civils i religiosos. La llei contra la justícia. Jesús carrega amb la creu i quan és aixecat al Gòlgota, Maria està dreta, envoltada d'un petit grup de persones.

Despenjat de la creu, es genera una de les imatges més impactants en el gènere humà: la pietat. El sofriment és intens, però més forta i profunda és l'esperança, curulla per la resurrecció de Jesús. Les religioses i els religiosos, com molts cristians, són al costat dels que pateixen, amb afecte, curant ferides, sentint el batec dels cors sofredors, obrint esclatxes a l'esperança. Com Maria.

Interiorització contemplativa

3. ESPERANÇA D'UN MÓN SOFREDOR

La vida consagrada camina en santedat. Com a religiosos hem d'obsessionar-nos, desgastar-nos i cansar-nos vivint les obres de misericòrdia, que són el programa de la nostra vida (cf. Exhort. ap. Gaudete et exsultate, 107). No es tracta de ser herois ni de presentar-nos als altres com a models, sinó d'estar amb els que sofreixen, acompanyar, buscar amb altres camins alternatius, conscients de la nostra pobresa, però també amb la confiança posada en el Senyor i en el seu amor sense límits. D'aquí la necessitat de tornar a escoltar la crida a viure amb l'Església i a l'Església, sortint dels nostres esquemes i comoditats, per a estar prop de situacions humanes de sofriment i desesperança que esperen la llum de l'Evangelí. Els reptes que es presenten a la vida religiosa avui dia són molts. La realitat que ens toca viure requereix respostes i decisions audaces davant aquests desafiaments. Els temps han canviat i les nostres respostes han de ser diferents. Us animo a donar resposta, tant a situacions estructurals que requereixen noves formes d'organització, com a la necessitat de sortir i buscar noves presències per a ser fidels a l'Evangelí i conductes de l'amor de Déu. La vida d'oració, la trobada personal amb Jesucrist, el discerniment comunitari, el diàleg amb el bisbe han de ser prioritaris a l'hora de prendre decisions. Hem de viure amb humil audàcia mirant al futur i en actitud d'escolta de l'Esperit, amb ell podem ser profetes d'esperança.

(Missatge del papa Francesc amb motiu dels XXV anys de CONFER).

Reflexió en silenci

✠ Cant.- Volem ser signes de l'amor de Déu.

Intencions espontànies. Responem a cada intenció: Us ho demanem, Senyor.

Intercanviar un signe de pau

✠ **El do de la fraternitat regal del mateix Déu, que s'ha de cuidar dia a dia amb un amor sempre nou.**